

EMPERYALİZM VE İŞSİZLİK

Baran Dergisi, 23 Nisan 2009

Yıldırım Koç

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) 2009 yılı Ocak ayına ilişkin işsizlik verilerini 15 Nisan 2009 günü açıkladı.

Çalışma niyeti ve yeteneği olup da, faal biçimde iş aramasına rağmen iş bulamayanların oranı yüzde 15,5'e yükselmiş. 3 milyon 650 bin kişi bu durumda.

Bu rekor oran, gerçek durumu yansıtmaktan uzaktır.

Eğer bir kişi, anketin yapıldığı tarihten önceki bir hafta içinde toplam 1 saat ve daha uzun bir süre çalışmışsa, iş arıyor olsa bile işsiz sayılmıyor.

Ayrıca, kendisine iş verilirse çalışmaya hazır olup, sürekli iş aramayan kişilerin sayısı da giderek artıyor. 2009 yılı Ocak ayında bu durumdaki kişilerin sayısı 2 milyon 394 bin olmuş.

Bir de işsiz olup, mevsimlik işçi kabul edilenler var. Bunların sayısı da 290 bin.

Diğer bir ifadeyle, Türkiye'de gerçek işsizlik oranı, yüzde 27.

Ancak bu durum bile gerçekliği tam olarak yansıtmıyor. İşsiz kalan kadınlar kendilerini genellikle "ev kadını" olarak tanımlıyorlar. Emekliyken çalışan ve çalıştığı işyerinden çıkarılan kişiler de, anket yapanlara "emekli" olduğunu söylüyor. Genellikle kısmi zamanlı çalışan öğrenciler için de benzer bir durum söz konusu.

Bunlar da dikkate alındığında, Türkiye'de işsizlik oranının yüzde 30'a ulaştığını söylemek doğru olacaktır.

Peki, işsizlik sadece işsiz kalan kişi ve yakınları için mi bir dert ve sıkıntı?

Hayır.

İşsizlik, bizi biz yapan, bizi bir Avrupalıdan, bir Amerikalıdan, bir Rusdan, bir Çinliden, bir İranlı veya Suriyeliden ayıran çok güzel bazı özelliklerimizi çürütüyor.

Bu topraklarda binlerce yıldır büyük sıkıntılara göğüs gerebilmiş bir halkız. Bunu başarabilmemizi bazı ortak değerlerimize borçluyuz. Bu değerlerimizi burada özetlemek bile mümkün değil. Aile bütünlüğü, aile içi ve yakın çevreyle dayanışma, hatır gönül ilişkileri, milli duyarlılıklar bunların bir bölümüdür. "Dost" ve "gönül" sözcüklerinin birçok başka dilde karşılığı bile yoktur. Halbuki bu sözcükler bizim kültürümüzün ana dayanakları arasındadır.

İşsizlik, bu değerlerimizi çürütüyor.

Acıma duygusu, komşusu aç yatarken tok olmaktan rahatsızlık duyma anlayışı, saygı ve sevgiye dayalı ilişkiler hızla aşınıyor.

Sıkıntıları birlikte aşma ve dayanışma çabasının yerini "gemisini kurtaran kaptandır" anlayışı yerleşiyor; bireycilik, çıkarıcılık, sahtekarlık, hırsızlık, rüşvet, fuhuş hızla yaygınlaşıyor.

Bizi biz yapan, bizi başka halklardan ayıran bu özellikler kendiliğinden mi, doğanın veya toplumun bazı kuralları uyarınca mı yok oluyor? Yoksa bu süreçte bazı güçler bilinçli ve uzun vadeli bir strateji mi uyguluyor?

Bazı güçler devrede.

Uygulanan, emperyalizmin tezgahıdır.

Emperyalizme karşı mücadele etmeden, işsizliği ve işsizliğin bizi biz yapan değerlerimizi tahrip etmesini önleyemeyiz.

Emperyalist güçler, bir taraftan kendi denetimleri altındaki televizyon kanalları ve basılı yayınlarla bu değerleri çürütmeye çalışıyorlar. Diğer taraftan, yarattıkları işsizlikle bu toplumsal çürüyüşü pekiştiriyorlar.

Bu durumda sorulması gereken diğer soru, işsizlikle emperyalizm arasındaki ilişkidir.

Artan işsizliğin sorumlusu işsizler değil mi? İşsiz yeteneksizse, beceriksizse bunda Avrupa Birliği'nin veya Amerika'nın suçu ne?

Önce işsizliğin nasıl arttığına bakalım.

İşsizliğin bir nedeni, hem Türkiye'nin yaşadığı, hem de emperyalist sistemin bir süre önce girdiği krizdir. Emperyalist ülkeler, krizden çıkabilmek için Türkiye gibi ülkelerin sırtındaki yükü daha da artırıyor. İşyerleri kapanıyor. İşten çıkarılan insanlarımız yoksulluğa ve açlığa

itiliyor. Son bir yıl içinde yaklaşık 700-800 bin insanımızın bu şekilde işten çıkarıldığı tahmin ediliyor.

İkinci neden, tarım sektöründe yaşatılan çöküştür. Emperyalist güçler, Türkiye'nin kendi tarımsal ürün ihtiyaçlarını karşılayabilen bir ülke olmasını istemiyor. Yıllardır uygulanan IMF ve Dünya Bankası politikalarıyla, tarıma verilen destek kaldırıldı. Doğrudan gelir desteği adıyla ödenen paralar da 2009 yılında bitecek. Bitkisel üretim büyük darbe yedi. Tohumculukta siyonist İsrail'e ve emperyalizme bağımlı kılındık. Kendi topraklarımızda binlerce yıldır ekilen tohumlarımız yok oluyor. Hayvancılığımız çökertildi. Türkiye tütün, ayçiçeği yağı, et ithal eder duruma getirildi. Köylümüz kendi topraklarını işleyerek ayakta kalamayınca, şehirlere göç ederek işsizler ordusuna katılmaya başladı.

Tarımımızı tahrip eden güç, Avrupa Birliği ve ABD emperyalizmidir. Böylece hem kendi tarımsal ürün fazlalarını Türkiye'ye satabilme, hem de değerlerimizin korunmasında son derece önemli rolü olan köylülüğü tasfiye etme, işsizliği artırarak toplumu çürütme imkanına kavuşuyorlar.

İşsizliğin artmasında üçüncü neden, küçük esnaf ve sanatkarın tasfiyesidir. Yabancı sermaye artık perakende ticarete girdi. Sattıkları ürünü doğrudan fabrikadan alan veya başka ülkelerden getiren büyük mağaza zincirleri, küçük esnaf ve sanatkarın ayakta kalmasına imkan vermiyor. Krizin etkileri de eklenince, her gün çok sayıda bakkal, manav, kasap, kırtasiyeci, v.b. dükkanını siftah etmeden kapıyor, sattığı malın yerine yenisini koyamıyor, alacaklarını tahsil edemiyor ve iflas ederek işsizler ordusuna katılıyor.

Esnaf ve sanatkarımızın tasfiye edilmesinde belirleyici güç, Avrupa Birliği ve ABD emperyalizmidir.

Türkiye'de işsizliğin artmasında diğer bir etmen, 1 Ocak 1996 yılında Avrupa Birliği ile girilen gümrük birliği anlaşmasıdır.

Bu anlaşma sonucunda, Avrupa'nın tapon malları gümrüksüz olarak Türkiye'ye aktı ve birçok işletmemizin iflas etmesine neden oldu.

Gümrük birliğinin daha büyük zararını ise ekonomik kriz sırasında yaşıyoruz.

Dünyada kriz olduğunda, her ülke dışarıya mümkün olduğunca daha fazla mal satmaya çalışıyor. Başka ülkelerden gelen mallar, bizim ülkemizde fabrikaların kapanmasına, işsizliğin artmasına sebep oluyor.

Bu durumda bir ülkenin yapması gereken, gümrük vergilerini artırarak, yabancı malların kendi piyasalarımızı istila etmesine, işsizliği artırmasına engel olmaktır.

Bunu yapamıyoruz; çünkü gümrük birliği ilişkisi buna izin vermiyor.

Avrupa Birliği ile gümrük birliği oluşturduğumuzdan, Türkiye'ye girecek mallardan ne kadar gümrük vergisi alınacağına Türkiye karar veremiyor; Avrupa Birliği karar veriyor. Bu uygulama da en fazla Türkiye'ye zarar veriyor.

Bir örnekle durum daha açıklık kazanacaktır.

Türkiye'nin en önemli ihraç ürünlerinden biri, tekstildir. Avrupa Birliği artık bu alanda üretim yapmıyor, ihtiyacını Türkiye'den karşılıyor.

Çin de tekstil konusunda iddialı. Düşük ücretlere ve devlet desteğine bağlı olarak, Çin'in tekstil ürünleri bizim mallarımızdan daha ucuz.

Avrupa Birliği, kendi halkını ucuza giydirmek için, Çin'den gelen tekstil ürünlerinden ithalatı engelleyici düzeyde bir gümrük vergisi almıyor.

Buna karşılık, Türkiye tekstilde uzmanlaşmış. Avrupa Birliği'nin tekstil ithalatı için belirlediği düşük gümrük vergisi, Türkiye için de geçerli olduğundan, bizim piyasalarımızı Çin ele geçiriyor. Trakya, İstanbul, İzmir, Denizli ve Gaziantep gibi illerimizde pamuk ipliği ve tekstil alanındaki fabrikaların birbiri ardı sıra kapanmasının nedenlerinin başında, gümrük birliği ilişkisi nedeniyle gümrüklerimiz üzerindeki egemenlik haklarımızı AB emperyalistlerine devretmiş olmamız gelmektedir.

Diğer bir ifadeyle, emperyalistlere karşı açık tavır alınmadan, gümrük birliği ilişkisi sona erdirilmeden, işsizlik sorunu çözüme kavuşturulamaz, bizi biz yapan değerlerin aşınması engellenemez.

Avrupa Birliği, tarım ürünlerinin de gümrük birliği kapsamına alınmasını istemektedir. Bu istek gerçekleşirse, tarımdaki çöküşümüz daha da hızlanacaktır.

AB emperyalistlerinin dayattığı bir diğer uygulama, Avrupalıların Türkiye’de çalışma imkanına kavuşmalarıdır. Türklerin Avrupa Birliği ülkelerinde çalışmasına ve hatta bu ülkelere ziyaretine büyük engeller çıkararak, kendi vatandaşlarının Türkiye’de çalışmasının önündeki engelleri adım adım kaldırmaktadır. Böylece, zaten eğitilmiş insangücü işsizliği çok yüksek olan ülkemiz, bir de Avrupa’nın işsizine iş bulacak ve büyük fedakarlıklarla okutulan çocuklarımızın iş bulması daha da zorlaşacaktır.

Bu liste daha da uzatılabilir.

Özetle,

- İşsizlik artıyor ve daha da artacak.
- İşsizliği artıran en önemli güç, Avrupa Birliği ve ABD emperyalizmidir.
- Artan işsizlik, bizi biz yapan değerleri hızla tahrip etmektedir.
- Türkiye’nin bütünlüğü ve bağımsızlığını koruyabilmek için, emperyalizmin tüm politikalarına ve özellikle işsizliği artırıcı dayatmalarına karşı mücadele etmek şarttır.